

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3847/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Перица Удицки, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Момир Момиров, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3919/19 од 13.02.2020. године, у седници од 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3919/19 од 13.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1367/2018 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да трпи да тужилца уђе у двориште које припада туженој, ради извођења неопходних радова на зиду своје куће. Ставом другим изреке тужена је обавезана да се убудуће уздржи од било каквих чинидби које би спречавале тужилцу да редовно одржава зид своје куће, коме се може приступити само из дворишта тужене. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове адвокатске опомене у износу од 11.250,00 динара са законском затезном каматом од 05.07.2018. године. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3919/19 од 13.02.2020. године ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да трпи да тужилца уђе у њено двориште ради извођења неопходних радова на зиду своје куће и да се тужена убудуће уздржи од чинидби које би спречавале тужилцу да редовно одржава зид своје куће коме се може приступити само из дворишта тужене, као и да јој тужена накнади парничне трошкове. Тужилца је обавезана да туженој на име накнаде парничних трошкова исплати 70.500,00 динара. Ставом другим изреке тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 45.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

У тужби поднетој суду 02.10.2018. године, вредност предмета спора је означена на 1.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене пресуде.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према ставу четвртог овог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

С обзиром да вредност предмета спора означена у тужби очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности из члана 468. ст. 1. и 4. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Будући да је чланом 479. став 6. ЗПП искључено право на подношење ревизије у спору мале вредности као посебном поступку не примењује се општа одредба о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, из новелираног члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић